

Jaro ve škole

Dlouho očekávané jaro a s ním spojené svátky jsme přivítali i u nás ve škole. Chodby, okna a parapety ožily různými jarními dekoracemi, kraslicemi a velikonočním osením a na dětech bylo znát, že si přívál slunečních paprsků užívají.

Žáci 2.–5. ročníku se vydali na velikonoční stezku obcí, zatímco naši nejmenší podnikli bojovku s duhovým zajíčkem Felixem přímo na školní zahradě.

Hned po Velikonocích následoval celoškolský týdenní projekt v rámci Dne Země, tematicky zaměřený na sice malé, avšak svým významem „velké“ živočichy kolem nás. Prvníáci se dozvěděli spoustu zajímavých informací o včelách, z odpadového materiálu vyrobili včelí úly a před celou školou odvážně přednesli básničku o významu včel. Druháci se zabývali drobnými půdními živočichy a nacvičili si vtipné scénky o žížale, rodu stínek, stonožce a štírkovi. Třetíáci se zanořili do tajemných chodeb mraveniště a vytvořili velkolepý „krátkometrážní“ film o mravencích a jejich životě. Čtvrtáci prezentovali zajímavosti o slíďácích, křižácích, sekáčích a pokoutnících a předvedli nám, jak takový pavouk lapá svou oběť do sítě. Díky pářákům a jejich divadélku o truhlíkově Pepíkovi si snad vždy vzpomeneme na to, jak se máme chovat ke čmelákům, vosám a sršním, i když je nám tento hmyz nepříjemný. Projekt byl završen akcí Uklidme svět, kdy se každá třída vydala přes nepřízeň počasí uklízet naši obec a čistit ji od nejrůznějších odpadů. Za to si jistě zaslouží velký dík!

Protože se už naši nejmladší žáci stávají postupně čtenáři, vypravili se na konci dubna do Jiráskovy knihovny v Mnichovicích, odkud si odvezli spoustu hezkých zážitků. Seznámili se s pravidly chování v knihovně a zacházení s knihami, dozvěděli se, jak se knihy třídí, jak si je lze půjčit, zahráli si různé hry a mohli si samozřejmě také jakoukoliv knihu vybrat a v klidu si ji číst. Byla to jejich první společná cesta vlakem, pro někoho dokonce i první jízda vlakem vůbec!

A neboť to zvládli na výbornou, vyrazili za pár dní společně s druháky opět vlakem mnohem dál, a to až do Prahy na představení Divadla Spejbla a Hurvínka. Někteří žáci navštívili divadlo poprvé, takže jejich nadšení a okouzlení bylo znát i při návratu do školy.

Po dvouleté odmlce (kvůli covidové situaci) se 5. května

konalo celoškolské kolo recitační soutěže Senohrabský kvítek. Z jednotlivých třídních kol vzešli finalisté, kteří spolu statečně před zraky celé školy zápolili ve třech disciplínách – v klasické recitaci básní, ve vlastní tvorbě a v recitaci v angličtině. Porota měla velmi těžký úkol, poněvadž všichni účastníci byli ve svých přednesech úžasní. Ocenění si zasloužil každý za svou odvalu, se kterou nastoupil na podium.

Na jaře žijeme nejen kulturou, ale i sportem. Naši žáci se pravidelně účastní Plavecko-běžecského poháru, na fotbalovém turnaji McDonald's cup se umístili na 8. místě (ze 14 týmů) a ze Štafetového poháru (závodů v běhu) si přivezli blýskavý pohár za 2. místo. Všem sportovcům děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

V červnu nás čekají jarní ozdravné pobyty v jižních Čechách a v Krkonoších a po dvouleté přestávce opět závěrečná školní

akademie, která se bude konat 28. 6. od 17 hodin v senohrabské sokolovně. Všichni jsou srdečně zváni.

kollektiv ZŠ Senohraby

Jubilanti květen

Jména jubilantů mohou být zveřejněna dle nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) pouze v tištěné podobě měsíčníku.

Děkujeme za pochopení.

*Naši milí oslavenci,
srdečně Vám blahopřejeme k Vašemu výročí
a ze srdce přejeme, abyste si ve zdraví,
krásné životní pohodě a v lásce užili ještě
dlouhou řadu šťastných let.*

Senohrabská hláška

Obecní zpravodaj Senohrabská hláška
Vydává Obec Senohraby 12× ročně
Kresby: Milada Bláhová
Grafická úprava: Martin Vávra
Tisk: Masopustovi, Zaječice
Kontakt: OÚ Senohraby, Příčná 61
Tel.: 323 655 336
www.senohraby.cz
Příjem inzerce e-mailem:
inzerce@senohraby.cz
E-mail redakce: hlaska@senohraby.cz
Uzávěrka příspěvků do 20. stávajícího
měsíce. Nevyžádané podklady k tisku
se nevracejí. Redakce může příspěvky
redakčně krátit.
Povoleno MK ČR E 12716
Číslo 5/2022, ročník 62
Vychází 8. 6. 2022

Pozvánka do knihovny

Vážení a milí čtenáři, dovoluji si vás informovat o výměně souborů knih s knihovnami v Benešově a v Říčanech.

Můžete si vybrat knihy mnoha žánrů:
Dobrodružné
Romantické
Detektivní
Sci-fi
Historické
Životopisy herců a slavných osobností.

Najdou si zde knížku i předškoláci a mladší čtenáři. Knihovna je otevřena všem letním návštěvníkům.

Doba covidová poznamenala i množství návštěv naší knihovny. V případě vašeho zájmu nabízím i pozdější výpůjční dobu ve středu 16–18 hodin.

Pokud máte zájem o knihu, která tady není, pokusím se ji vypůjčit v některé „sprášené“ knihovně.

Máte-li jiné nápady a vylepšení, pište na email: obec@senohraby.cz, předmět knihovna.

Těším se na vaši návštěvu.

*Zdena Konvičková
knihovnice*

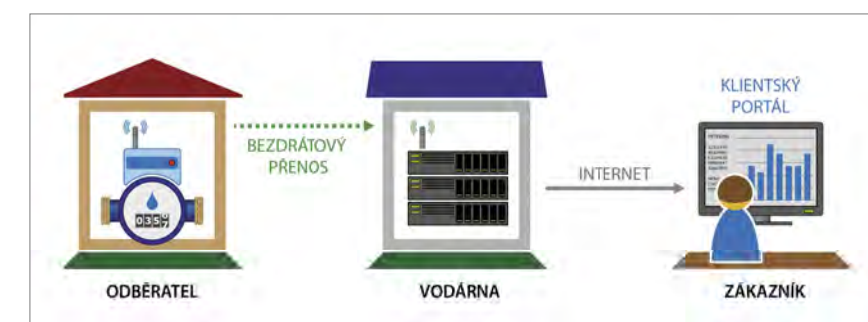

Obec Senohraby zavádí dálkové odečty patních vodoměrů

Obec Senohraby ve spolupráci s provozovatelem vodovodní a kanalizační sítě obce – společností Vodohospodářská společnost Benešov, s.r.o., zahájí realizaci projektu instalace dálkových odečtů patních vodoměrů. Technologie se bude postupně osazovat v průběhu letošního a příštího roku. Nejdříve bude vytvořena přenosová síť a následně budou jednotlivá odběrná místa vybavena vodoměrem s dálkovým odečtem. Po osazení dálkového odečtu už na odběrném místě nebudou probíhat fyzické odečty a fakturace bude probíhat automaticky na základě dálkového odečtu čtyřikrát ročně.

Jak technologie funguje?

Zvolená technologie skupiny Suez Group S.A.S. se ve světě využívá více než 50 let pro přenosy z různých typů měřidel. V České republice se technologie využívá na více než 40 000 vodoměrů. Systém spočívá ve vytvoření lokální přenosové sítě pomocí čidel osazených na vodoměrech a sběrných antén umístěných na vyvýšených místech v obci. Čidla čtyřikrát denně vysílají informaci o spotřebě, antény pak přes GPRS síť

nasbíraná data přenášejí na server k dalšímu zpracování.

Co přinesou dálkové odečty odběratelům?

Dálkové odečty odběratelům přinesou především vyšší komfort a nové možnosti řízení nákladů za vodu. Po plošném zavedení dálkových odečtů budou odběratelům dostupná data z odečtů přes webový portál, takže budou mít kdykoli a odkudkoli přehled o vlastní spotřebě a budou moci včas odhalit různé anomálie (protékající ventil bojleru, prasklé potrubí, chybně zapojený zavlažovací systém apod.). Případně budou moci využívat automatických upozornění na vysokou spotřebu či možný únik ve formě SMS nebo e-mail.

Jak bude probíhat zavádění dálkových odečtů?

Pro odběratele nebude zavádění technologie představovat zvláštní zátěž. V průběhu let 2022 a 2023 je kontaktují pracovníci Vodohospodářské společnosti Benešov, s.r.o., s informací o nutnosti zpřístupnění vodoměru. Technici provedou kontrolu kompatibility vodoměru s čidlem pro dálkový odečet a v případě potřeby vodoměr vymění. Samotná instalace čidla pak trvá jen několik minut. Odběratelé neponesou žádné náklady, spojené s instalací a provozem zařízení. Vše bude provedeno zdarma!

Již žádné nahlašování stavu vodoměru a nutnost vstupu do vodoměrných šachet!

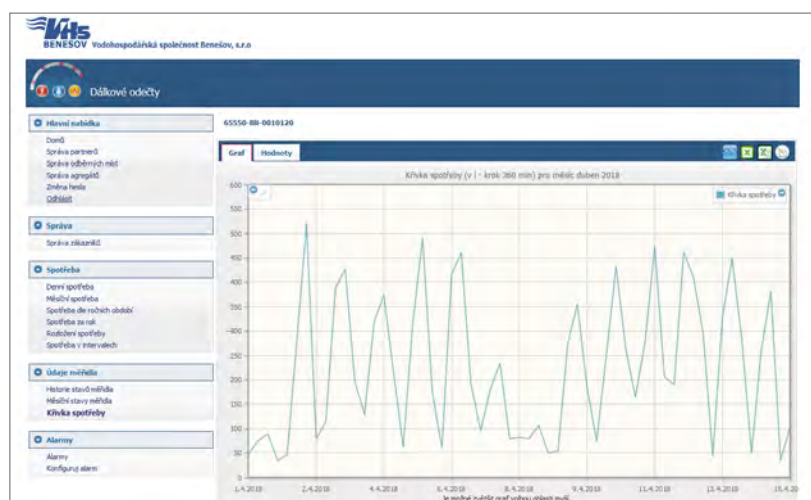
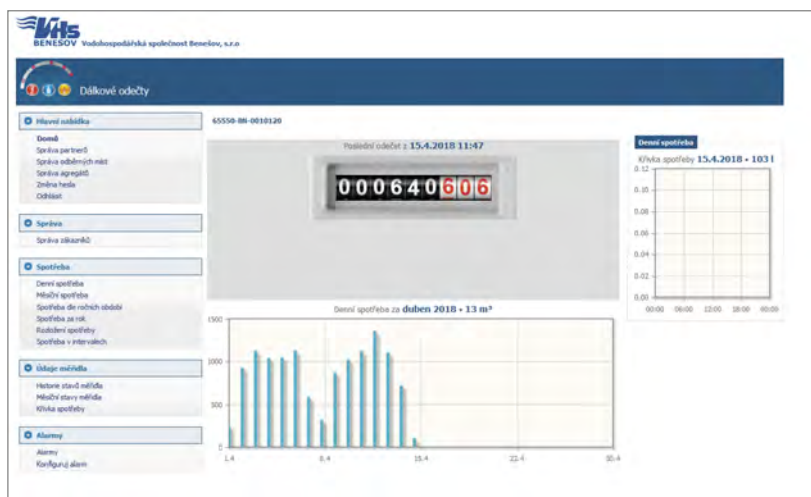
Pro odběratele odpadne nutnost nahlašování stavu vodoměru. Pracovnice, která odečty v minulosti prováděla, již nebude muset všechny nemovitosti v obci 2x ročně obcházet a stavy vodoměrů (někdy i po opakovaných výzvách a urgencích) od majitelů pracně získávat. Příští odečet v polovině roku 2022 provedou již pracovníci VHS Benešov, kteří každý vodoměr zkontrolují a odečtou jeho stav.

Prosíme tedy o součinnost s pracovníky společnosti VHS Benešov, kteří budou jednotlivé nemovitosti obcházet a budou provádět výše uvedenou instalaci.

Děkujeme za spolupráci.

VHS Benešov, s.r.o.

za obec Senohraby Jana Svašková

Jak se dělá dabing? Dozvíte se na besedě 21. 6. 2022 v depo33

Co je dabing, ví snad každý. Že Alan Delon mluví česky hlasem Jana Třísky většinou bereme jako příjemný fakt, nemusí se číst otravné titulky. Propůjčení hlasu českého herce zahraničnímu herci je samozřejmost. Má dabing nějaká tajemství nebo úskalí, jak vzniká nová kvalita mluveného projevu?

To bychom se měli dozvědět na besedě s tvůrci dabingu konané v úterý 21. 6. 2022 od 18:30 hodin v zasedací místnosti depo33 u senohrabského nádraží.

Dabing (z anglického dubbing) je jeden z uměleckých procesů v části scénického umění (film, televize, počítačové hry). Původní dialogy herce nebo herců jsou přemluveny jinými herci zpravidla v jiné jazykové verzi. Zvukové složky filmového díla jako jsou ruchy a hudba se nemění.

Vytvoření české verze zahraničního pořadu se týká obrovského množství materiálu od seriálů, příběhů pro předškoláky až po filmy pro „dospělé“ po desáté hodině. To dnes obstarává řada profesionálních studií, ovšem ve velmi rozdílné kvalitě.

Ale vraťme se na začátek. U nás se hovoří o české dabingové škole, máme v tomto oboru opravdu velkou tradici. Pamětníci či více zasvěcení pamatují jména, jež stála u zrodu: Irena Skruzná, Zdenek Sirový a další... Dabingový guru K. M. Walló, zakladatelská osobnost českého dabingu, má pokračovatelku ve své dceři, dabingové režisérce a spisovatelce Olze Walló.

Autor tohoto textu se v rámci studia na pražské DAMU nesmírně rád účastnil stáží ve studiu u této známé dabingové režisérky. To byla osmdesátá léta a dabing se ještě natáčel takzvané „po smyčkách“. Filmový pás byl rozstříhán na několikaminutové části, které byly slepeny, a tím vznikly nekonečné smyčky. Každá smyčka pak byla ve studiu několikrát promítnuta, aby herci obsazení do rolí, správně namluvili všechny repliky v dané smyčce. Byla to práce někdy zdoluhavá, ale zato velmi kvalitní co do výsledku synchronizace obrazu a českého textu. Od tohoto postupu se upustilo s příchodem videokazet a digitální techniky.

Můžeme říci, že herecké osobnosti českého dabingu jsou hodně

známy široké veřejnosti: Jan Tříska, Pavel Trávníček, Jana Hlaváčová, Luděk Munzar a mnoho dalších, kteří po léta propůjčují hlas zahraničním hercům maximální velikosti, jako jsou Alan Delon nebo nedávno zesnulý Jean Paul Belmondo. I kreslení hrdinové, například Simpsonovi, mají své nezaměnitelné hvězdy Martina Dejara, Jiřího Lábusa, Oto Jiráka a další. Nelze opomenout rovněž charakteristický hlas slavného Františka Filipovského, který dal českou řeč známému francouzskému komikovi Luisi de Funesovi, představiteli Kryšota ve slavné četnické filmové sérii a dalších francouzských filmech. Však mu František Filipovský v nadsázce vzkázal: „Nebýt mě, ani by sis u nás neškrtil“. No zdale! Poslouchejme někdy v „Četnících“ nenapodobitelné směsice zvuků, vzdechů, brumlů a mruchů, které jsou součástí Funesova originálního herectví a které Filipovský geniálně přetlumočil do české verze. Již dvacet let uděluje herecká asociace ceny za nejlepší herecké a tvůrčí výkony v dabingu a ty nejsou pojmenovány jinak než jako Cena Františka Filipovského.

Dnes je dabing kompletně digitální, což umožní hercům chodit do dabingového studia po jednom a namluvit řeč postavy odděleně, aniž by se herci museli někdy setkat, přestože vedou ve filmovém díle jejich postavy dialog a mají společné scény. Na rozdíl od dřívější technologie „smyček“ to nemusí být ku prospěchu věci.

U náročných projektů může být dabing vyráběn měsíc, pohříchu u filmů pro video a televizi je někdy dabing hotov za jediný den. Český dabing, svého času na vrcholné světové úrovni, se v současné době údajně propadá do neutěšené situace. Hovoří se obecně o nedostatku finančních prostředků, svůj díl jistě nese i výše zmíněný spěch. Ukázalo se, že zrychlování tempa a zkracování doby natáčení ovlivňuje záporně kvalitní výsledek jinak krásné umělecké práce, jako je dabing.

V Senohrabech bychom chtěli poodhalit některá tajemství dabingu a toho, jak se dělá, s dramaturgyní Centra a realizace převzatých pořadů ČT Zuzanou Kopečkovou a režisérem Elmarem Klosem ml. Přijďte na besedu s tvůrci v úterý 21. 6. 2022 od 18:30 hodin v depo33 a připravte si obrovské množství dotazů. Vstupné dobrovolné. Všichni jste srdečně zváni!

Vladimír Lukeš

Upozornění na dlouhodobé uzavírky komunikací v obci Senohraby

V poslední třetině měsíce června 2022 dojde v katastru obce Senohraby ke dvěma významným uzavírkám krajské silnice č. III/6031 (ulice Hlavní), které značně ovlivní příjezd a odjezd do/z obce a samotný průjezd obcí.

Nejspíše od 20. 6. (přesné datum uzavírky bude teprve Odborem dopravy MěÚ Říčany oznámeno) bude zcela uzavřen most vedoucí přes silnici I/3. Jak jsme již v minulosti zažili, objízdné trasy budou vedeny přes sousední obce Mirošovice a přes nájezd na Čtyřkoly, kde se řidiči budou muset „otočit“ a vrátit ke sjezdu u hotelu SEN,

který zůstane opravami nedotčen. Z důvodu kompletní opravy mostovky bude tato uzavírka trvat do 31. 12. 2022. Investorem a zadavatelem opravy mostu, včetně dopravní inženýrského opatření je Středočeský kraj.

Současně bude zahájena stavba nové opěrné zdi u čp. 39 (stará zeď je v havarijním stavu), která zpevní část silnice Hlavní mezi restaurací U Andělů a čp. 39. Z důvodu stavby bude v tomto úseku komunikace Hlavní neprůjezdná v obou směrech nejspíše do poloviny září letošního roku (přesné datum bude oznámeno). Do obce Senohraby bude zakázán vjezd mimo dopravní obsluhu (nad 6 tun), což znamená, že bude povolen vjezd pouze

pro rezidenty a zásobování. Obec bude uzavřena pro průjezd. Autobusová linka č. 651 nebude projíždět naší obcí, ale bude odkloněna na nádraží do Mirošovic.

Investorem a zadavatelem stavby, včetně dopravní inženýrského opatření a stanovení náhradní trasy autobusové linky je Středočeský kraj.

Plně si uvědomujeme komplikace, které nás všechny v příští polovině roku čekají a kterým se bohužel nevyhneme. Sledujte prosím webové stránky obce, kde budou termíny uzavírek upřesněny. Též vás budeme informovat e-maily a sms zprávami.

Jana Svašková

květen . 2022

Informace pro členy SDH Senohraby

Prosíme členy, kteří ještě nemají zaplacené členské příspěvky pro rok 2022, aby tak učinili do 31. 8. 2022. Příspěvky pro rok 2022 činí 300 Kč.

Platbu lze provést bezhotovostně na účet č. 244671046/0300 (do zprávy pro pří-

jemce prosím uveďte jméno člena), nebo pomocí QR kódu. Příspěvky je též možno zaplatit osobně po telefonické dohodě tel.: 608 251 806. Veškeré informace o členských příspěvcích Vám sdělí správce členské základny Ivana Jančíková.

Na startu sportovní dráhy. Ze života fotbalové přípravy

„Radost z fotbalu? Dneska? To už existuje snad jenom v přípravkách nebo na školním plácku“, posteskl si Eric Gerets, osobnost belgické kopané, krátce po provalení rozsáhlé korupční aféry v jeho zemi.

„Radost z fotbalu pořád ještě existuje. Musím ale zajít k nám na přípravku. Jedině tam ještě vidím padat góly, čistou hru, respekt k rozhodčímu a někdy tak silnou chuť vítězit, že i prohra v tréninkovém utkání dokáže hráče mrzet až k slzám.“ Přibližně tak zněl jeden z nejocetovanějších příspěvků internetové diskuze, která se nedávno rozpoutala pod článkem z dění na tuzemské fotbalové scéně.

„Pro mě je to určitý protipól mé práce v korporátní firmě, která mi dává i nedává smysl. U dětí je to jiné. Učit děti se správně hýbat a rozvíjet kluky i holky, které chtějí ten sport dělat, i když k němu třeba nemají žádné vlohky, to mi dává smysl pokaždé,“ porovnával Jaroslav Plášil, trenér senohrabské starší přípravy.

„Připomínáme spíš fotbalový kroužek než fotbalový tým“

Jeho tým tvoří hráči narození mezi lety 2011 až 2014. Zápas hrají na 1/4 fotbalového hřiště, po dobu 3×20 minut. Do hry může najednou pustit brankáře a 5 hráčů do pole. Starší příprava, stejně jako všechna ostatní senohrabská mládežnická mužstva, hrají soutěž v sousedním okrese Benešov.

Byť by se z úvodních citací mohlo zdát, že je nejšťastnější fotbalový věk spojený právě s přípravkami, se specifickými problémy juniorských kategorií se setkává i Jaroslav Plášil. „Stalo se mi například, že ve čtvrtek na trénink přišlo 11 kluků a v pátek večer se mi sešlo 10 omluvenek s tím, že místo na zápas jedou zítra na výlet nebo třeba na oslavu k babičce,“ postěžoval si. „Setkal jsem se s tím, že i klukům v tomto věku musím vázat tkaničky nebo vysvětlovat, na kterou bránu mají útočit,“ doplňuje. „Řekl bych, že připomínáme spíš fotbalový kroužek než fotbalový tým. Zejména v zápasech s výběrovými týmy je ten rozdíl nejvíce patrný. Ale mně jde hlavně o to, aby kluky fotbal bavil, aby se i do náročných utkání zapojili úplně všichni nebo aby si třeba někteří vyzkoušeli hru i na jiném postu, než na kterém nastupují nejčastěji,“ vyrovnává se s nastalým stavem věcí a poodkrývá týmovou chemii trenér.

Výběrovému týmu navzdory. Vlašim odjela ze Senohrab s nepořízenou

Jarní část sezony prochází tým starší přípravy se střídavými úspěchy. K těm nejvýraznějším se z dosavadního průběhu řadí utkání ze 14. května.

O několik řádek v textu nazpět poukázal Jaroslav Plášil na existenci tzv. „výběrových týmů“ ve společné soutěži. Pro vysvětlení. Jedná se zpravidla o tým složený z hráčů jednoho ročníku, stažených obvykle hned z několika okolních klubů. Srovnání s takovým týmem nezřídka končí i dvouciferným debaklem.

Právě snad s očekáváním možného výsledkového přidělu vstupovali v půli května kluci ze starší přípravy do zápasu

Hledáme posily. Vítané jsou i slečny

Jedním z dalších specifíků juniorských soutěží jsou každoroční odchody nejstarších dětí do vyšších věkových kategorií. „Generační výměna“ nemusí být přitom vždy automatická nebo počtem srovnatelná. „Uvidíme, jak se nám od podzimu povede poskládat tým. Odejde nám třeba Ondra Douda, základní kámen sestavy, levý bek a kapitán týmu. Dále třeba Matěj Hanzl, který nastupuje v útoku,“ sčítá zatím jen některé škody Jaroslav Plášil.

V průběhu celé sezony trápí jeho tým i velká nemocnost, vinou které nastupují k některým zápasům i v minimálním dovoleném počtu hráčů. Případným posilám proto zůstávají dveře otevřené. Samozřejmě i holkám. První zkušenost je možné získat už na některém z pondělních nebo čtvrtečních tréninků. Děti mohou samozřejmě začít hrát i v ranějším věku, a to v týmu senohrabské mladší přípravy.

„Naštěstí tu není nikdo, kdo by se snažil prosadit a mít z dítěte to, co on sám nikdy nedokázal. V tom máme podporu rodičů. Přirozeně, že ta je o něco větší při domácích zápasech, než na venkovních výjezdech,“ představuje Jaroslav Plášil to, jak funguje tým navenek. „Společně s fotbalem jsem chodil plavat a závodně jsem běhal. Fotbal jsem ale doteď hrát nepřestal,“ podělil se o svoji sportovní dráhu Tomáš Pancíř. „Vedle fotbalu jsem taky závodně běhal. Stal jsem se dokonce dvakrát Běžcem Podblanicka. Potom jsem se ale rozhodl, že se budu věnovat jenom fotbalu, který mě tu hodně baví,“ pochlubil se Adam Straka, který tím i ocenil trenérovo, rodičovské a spoluhráčské snažení.

Jaroslav Sládek, foto: Tomáš Foltýn

s FC Sellier & Bellot Vlašim. Po vyrovnaném a pohledném boji udrželi vybojovaný náskok a výběr věhlasného soupeře porazili 9:6. „Dneska mě fotbal bavil. Jenom jsme trochu víc propadali v obraně. Třeba já jsem se dneska bál balonu a nechodil jsem tolik tělem do protihráčů,“ byl na sebe až nezvykle přísný Adam Straka, jeden z lídrů senohrabské defenzivy.

TJ Sokol Senohraby-lyžařský oddíl, spolek KOPEC Praha

pořádá 24 roč. běhu do vrchu

„Hvězdonice-Ondřejov“

aneb z Meridy na Žalov

Bodovaný závod Poháru v běhu do kopce v Praze a okolí, Poháru Běžec Podblanicka, přípravný běh do vrchu KSL Středočeského kraje

Sobota 9.7. 2022 od 11hod.

Start a centrum závodu: Hvězdonice-osada Merida (271m/n.m)

Cíl závodu: hvězdárna Ondřejov (526m/n.m)

Přihlášky předem: <https://behydokopcu.cz/zavody/#race12>

Přihlášky na místě: 9.30-10.45h

dorost-junioři-dospělí

Propozice závodu: <http://www.sose.cz/> <http://behydokopcu.cz/>

50. ročník Pochodu okolo hvězdárny k Ladově chalupě

Tak jsme se konečně dočkali. Po dvouleté pauze způsobené covidem jsme mohli uspořádat jubilejní 50. ročník pochodu. Počasí nám přálo, bylo příjemné, nezmokli jsme.

Díky Mirkovi Kočovskému máme nové popisky tras a mapy.

Pochodu se zúčastnilo 92 účastníků ve věku 15–75 let a 20 dětí do 6 let.
6 km – 21 osob
8 km – 21 osob

10 km – 14 osob
20 km – 30 osob
33 km – 2 osoby
Cyklo 35 km – 11 osob
68 km – 1 historický kostičas.

Děkuji všem pořadatelům, na startu, v cíli i podél trati za obětavou práci. V cíli vládla dobrá nálada a spokojenost.

Za TO Zdena Konvičková

Použité baterie/monočlánky nepatří do:

- modrých a žlutých popelnic na papír a plasty
- do černých popelnic na směsný komunální odpad

Kam tedy s těmito odpady?

Použité baterie můžete zdarma předat:

- do obchodů, kde jste baterie nakoupili
- v rámci sběru nebezpečného odpadu
- na obecním úřadě Senohraby

Za Marius Pedersen a.s.
Ing. Petr Jindra

Marius Pedersen

Zpráva petičního výboru „Petice za jasný rozvoj Senohrab“

Na začátek bychom Vám obyvatelům Senohrab ještě jednou rádi poděkovali za podporu v rámci „Petice za jasný rozvoj Senohrab“. Vašich 236 podpisů nám dalo odhodlání a jistotu, že Vám situace v obci není lhostejná. Hlavní význam petice bylo upozornit na nespokojenost a nedostatky v chystaném územním plánu a vyzvat zastupitele k jejich řešení. V rámci petice jsme Vám slíbili maximální transparentnost.

Pojďme si shrnout, co se díky Vaším podpisům podařilo Petičnímu výboru vyjednat:
1. Obavy o oblast OM 52 (za přípojkou), kde jsme požadovali zaručení výstavby nákupního střediska s občanskou vybaveností.

Výsledek:

Vstoupili jsme v jednání se společností MS Invest (MS Senohrabská) a předjednali základní rámec dohody s obcí. Na základě tohoto požadavku vznikla smlouva o společném postupu včetně plánovací smlouvy, která nám deklaruje využití dané lokality pro supermarket Lidl a další občanskou vybavenost. Dnes nejenže víme, co se tam bude stavět, ale také se navíc podařilo vyjednat s investorem finanční příspěvek ve výši 800 000,- Kč na účely rozvoje obce. Smlouvu si můžete přečíst na www.senohrabskyzpravodaj.cz. Schválená byla na posledním zastupitelstvu. 14. 3. 2022.

2. Zkapacitnění Čističky odpadních vod

Pro toho, kdo nesleduje situaci, bychom jen rádi zopakovali, že čistička odpadních vod je největší investice v historii obce Senohraby v hodnotě 71 028 838 Kč. V našich řadách díky nejistotě, či dokonce rozporuplným informacím vznikly tyto otázky:

- Je čistička navržena správně? Jaká kapacita je pro Senohraby, jaká pro Hrusice a jaká je vyhrazena pro Hotel S.E.N.? Zvládně plánované navýšení kapacity hotelu a Wellness zóny?
- Jaká je skutečně požadovaná stávající v budoucnu plánovaná požadovaná kapacita Hotelu SEN na ČOV?
- Kdo to zaplatí? Podle jakého klíče se určuje příspěvek jednotlivých subjektů? Na základě „bouřlivé“ debaty na minulém zastupitelstvu nás pozval hotel S.E.N. k jednání. Po vyjasnění faktické situace a sdělení hotelu všech nezodpovězených otázek jsme došli k závěru, že bez řádné schůzky všech zúčastněných stran nemůžeme najít odpovědi.

Výsledek:

Schůzka, a zde bychom rádi poděkovali všem zúčastněným a zvláště hotelu S.E.N. za organizaci, se uskutečnila

12. 4. 2022. Jednání se zúčastnili jak zástupci VHS, zastupitelé Senohrab, zástupci hotelu S.E.N., zástupci petičního výboru, starosta Hrusice, projektant ČOV, tak i hlavní projektant územního plánu.

Zápis shrnutí jednání, ve kterém jsou odpovědi na naše otázky, je následující:

Shrnutí:

1. ČOV je projektována na 3 200 EO v souladu s návrhem Územního plánu obce Senohraby a Územním plánem obce Hrusice.

2. Vypouštěné množství z hotelu SEN může být v rozmezí až 30 000 m³/rok s ohledem na kapacitu dosazovacích nádrží (projektant ČOV Ing. Čuba potvrdil).

3. Kapacita pro obec Hrusice bude 1 300 EO, našli jsme model spolufinancování, řešení bude navrženo k projednání a odsouhlasení na jednání Zastupitelstva obce Hrusice.

4. Vzhledem k tomu, že obec Hrusice dlouhodobě kapacitu 900 EO nevyužívá v plném rozsahu a 200 EO využívá obec Senohraby, koeficient podílu bude pro obec Hrusice 1100 EO.

5. Celkové dohodnuté rozdělení spolufinancování částky nutné pro dofinancování předmětného projektu „Intenzifikace ČOV Senohraby“ bude provedeno dle poměru EO (Ekvivalentní obyvatel míra znečištění vyprodukované jedním obyvatelem zpravidla za 1 den)

- a. Senohraby 1 650 EO (1 450 + 200)
- b. Hrusice 1 100 EO (1 300-200)
- c. Hotel SEN. 450 EO.

6. Hotel SEN potvrdil (Ing. Kobza – majitel hotelu) příspěvek ve výši 4 000 000 Kč (místo uváděných cca 3 500 000 Kč, Tabulka v Příloze 1) s ohledem na to, že nebude platit zvýšené stočné za překročené množství odebrané a vypouštěné vody (zastupitelstvo řeší v rámci jednání s hotelem SEN současnou spotřebu vody a nároky na ČOV hotelu SEN).

7. Tabulka v Příloze bude zaktualizována Ing. Svaškovou na základě dnešní dohody (viz bod 5 a 6) a bude rozeslána na zúčastněné.

8. Obec Senohraby uzavře smlouvy o spolupráci s hotelem SEN a obcí Hrusice v intencích uvedených v tomto zápisu.

Celý zápis a rozbor jednotlivých bodů si můžete přečíst na www.senohrabskyzpravodaj.cz

Děkujeme za podporu!

Za Váš Petiční výbor Ing. Václav Podaný
Helena Pechlátová ml.; Pavel Kohout; Lukáš Künzel

Hrad Čejchanov

Proti proudu se vypravíme ještě jednou, a to až k Choceradům.

Hrad Čejchanov, původně zvaný jen Hrádek, se poprvé připomíná roku 1318, kdy je držitelem zmiňován Ondřej z Hrádku. Jméno Čejchanův hrádek či Čejchanov získal po Čejchanovi – dalším majiteli hradu od roku 1356.

Páni z Hrádku hrad drželi do počátku 15. století, kdy ho získal již minule zmiňovaný loupeživý rytíř Jan Zúl z Ostředka, který se stal pstrachem celého okolí. Proto roku 1404 nechal král Václav IV. hrad Čejchanov oblehnout a dobýt. Zemská hotovost vedená arcibiskupem Zbyňkem Zajícem z Hazmburka dobyla kromě Čejchanova i nedalekou Dubou, která byla též v Zúlově držení. Následně byl hrad Čejchanov rozbořen a lapkové v čele se svým vůdcem popraveni.

Skromná zřícenina hradu Čejchanov se nachází nedaleko zámku Komorní Hrádek na ostrožně nad levým břehem řeky Sázavy a jejím bezejmenným levostranným přítokem nedaleko Chocerad. Vypravit se na ni můžete ze žel. zastávky Chocerady po neznámé cestě po levém břehu Sázavy nad tratí, která vede až do Hvězdonic. Za lávkou přes zmiňovaný potok uhněte doleva do kopce po opět neznámé pěšině a asi po 250 m (kolem malého vodopádu) se dostanete až na úroveň zříceniny, kde musíte potok přejít, abyste se k ní dostali. Pro návrat můžete zvolit stejnou cestu do Chocerad anebo pokračovat až do Hvězdonic a popřípadě dále po proudu Sázavy.

Hlavní dominantou celé lokality je však v jádru renesanční zámek Komorní Hrádek, dobře viditelný z širokého okolí. Předchůdcem zámku je původní gotický hrad, zvaný Veselá, založený roku 1412, který nahradil star-

ší Čejchanov. V roce 1525 získal hrad a celé panství nejvyšší komorník Království českého Jaroslav ze Šelmberka a od té doby je objekt nazýván Komorní Hrádek. Jaroslav byl také pravděpodobným iniciátorem přestavby hradu na renesanční zámek, který byl později upraven barokně. Součástí zámku je též kaple Sv. Trojice v severním křídle, která je přestavěna v rokokovém stylu. Kolem zámku se rozprostírá rozlehlý anglický park a celý prostor je oplocen. Nad zámek (mimo areál) je barokní Loretánská kaple z roku 1765, ke které se dostanete po červené turistické značce od zastávky Chocerady. Zámek Komorní Hrádek, ve kte-

je možno ho navštívit. Letos tomu bude v sobotu 10. 9. 2022 od 8:00 a to včetně doprovodného programu pro děti i dospělé.

Námět na výlety máte, jen si vybrat...
Lucie Pancířová

rém sídlí Školici a vzdělávací středisko Ministerstva obrany ČR je veřejnosti dlouhodobě nepřístupný. Pouze jednou v roce v rámci Dnů evropského dědictví

Heydrichiády a Senohraby

Tento článek se věnuje 80. výročí vojenského útoku na zastupujícího říšského protektora SS-Obergruppenführera a generála policie Reinharda Heydricha. Není užíván zažitý pojem atentát, natož spojení „spáchat atentát“, neboť se jednalo, což zdůrazňují někteří historici, o regulérní vojenský útok. Přestože mnoho informací je všeobecně známých, příspěvek se pokusí uvést některá nová fakta a také částečně popsat, jak se Heydrichův život i smrt dotkly života v Senohrabech. První heydrichiádou označujeme období od nástupu Heydricha do funkce roku 1941, resp. období prvního stanného práva. Druhá heydrichiáda se týkala perzekucí po útoku na tohoto nacistu.

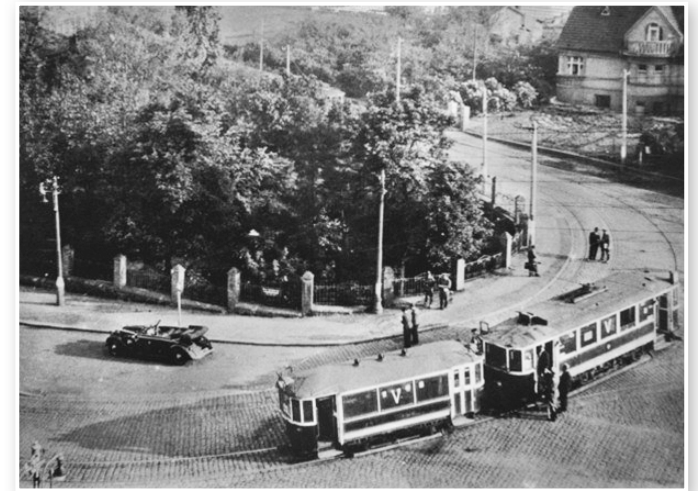
Reinhard Tristan Eugen Heydrich se narodil 7. března 1904 v Halle nad Sálou. Poté, co vystudoval gymnázium, nastoupil k námořnictvu, resp. roku 1922 začal studovat důstojnickou školu v Kielu. Ale z námořnictva jej posléze vyloučili. K NSDAP a SS ho přivedla Lina von Osten, se kterou se zasnoubil roku 1931. Podílel se na přepadení vysílačky v Gliwicích, které posloužilo jako záminka k rozpoutání 2. světové války. Roku 1942 předsedal konferenci ve Wannsee, kde se rozhodlo o tzv. konečném řešení židovské otázky.

Dne 27. září 1941 přiletěl do Prahy a další den oficiálně převzal funkci zastupujícího říšského protektora pro Protektorát Čechy a Morava. V dubnu 1942 se usídlil v Panenských Břežanech na dolním zámku, který převzal po Konstantinu von Neurathovi. Zde s ním bydlela i manželka Lina a jejich tři děti. Čtvrté se narodilo až po jeho smrti.

Rozhodnutí uskutečnit Operaci Anthropoid vzniklo na základě myšlenky plukovníka Františka Moravce, náčelníka vojenské zpravodajské služby ve Velké Británii, mající za cíl odstranit jednoho z předních exponentů nacistické okupační správy. Výcvik pro provedení tohoto aktu se původně týkal Jozefa Gabčíka a Karla Svobody, ale druhý jmenovaný se při cvičném seskoku zranil a nahradil jej Jan Kubiš. Spolu seskočili na území Protektorátu 29. prosince 1941 ve 2 hodiny 24 minut. Místo určeného místa na Plzeňsku však dopadli u Nehvizd východně od Prahy.

Heydrich jezdil ze svého sídla v Panenských Břežanech na Pražský hrad. Pro provedení útoku se uvažovalo o samotných Panenských Břežanech nebo o nějakém místě na trase, ale nakonec volba padla na zatáčku ulice V Holešovičkách. Celá akce proběhla 27. května 1942. Přestože lze „Atentát“ z roku 1964 označit za velice kvalitní film, nalezneme zde několik nepřesností. Akce se nezúčastnil Josef Valčík, ale jen Kubiš a Gabčík. Druhý jmenovaný nepřebíhal ulici, ale stál v zatáčce a dodnes není jasné, zda se nejprve zaútočilo bombou, nebo samopalem. Pravděpodobně útok obou mužů probíhal současně a každopádně výbuch bomby měl pro Heydricha fatální následky. Zemřel 4. června v nemocnici Na Bulovce. Nacisté rozpoutali nelidské peklo, popraveno bylo několik set, či spíše tisíc osob a došlo k vypálení obcí Lidice a Ležáky.

Kubiš a Gabčík se spolu s dalšími pěti parašutisty z jiných výsadek ukryli v pravoslavném chrámu sv. Cyrila a Metoděje

v pražské Resslově ulici. Poté je zradil Karel Čurda, původně člen výsadku Out Distance, a vyzradil osoby, které členům výsadek pomáhali. Následně došlo 18. června k obklíčení kostela v Resslově ulici a poté k boji, nejprve na kůru a později v kryptě, při kterém všichni parašutisté zahynuli. Na rozdíl od výše jmenovaného filmu měli obránci ve skutečnosti k dispozici pistole a ne samopaly. O tom snad více příště.

O Heydrichiádě v Senohrabech se také zmiňuje místní kronika. Občané včetně dětí starších 10 let podepisovali prohlášení, že jim není nic známo o vyfotografovaných předmětech, které zanechali parašutisté na místě činu. Podepisování měl v naší obci na starosti praporčík Ivan Ihnatko z četnické stanice. Ale Heydrich se dotkl života v Senohrabech již tím, že patřil k organizátorům „konečného řešení židovské otázky“, a de facto měl také na rukách krev několika místních spoluobčanů židovského původu, kteří zahynuli v koncentračních táborech.

Ještě je nutno zmínit, že tento útok na vysokého nacistického pohlavára se objevil kromě zmíněného Sequentsova „Atentátu“ (1964) i v dalších filmech. Již roku 1943 vznikl snímek Fritze Langa „Hangmen Also Die!“ (I katové umírají) a stejného roku „Hitler's Madman“ (Hitlerův šílenec) od Douglase Sirk. Útok také zobrazuje film Otakara Vávry „Sokolovo“ (1974), Operace Daybreak režiséra Lewise Gilberta z roku 1975 a snímek „Lidice“ (2011) Petra Nikolaeva. Roku 2017 natočil Sean Ellis „Anthropoid“ a z roku 2017 pochází film „Smrtihlav“ od režiséra Cédrica Jimeneze.

Z novějších objevů patří k nejzajímavějším dokument, který dokládá, že se Gabčíkův Sten Gun skutečně zasekl, nešlo tedy o lidské selhání, a také znovuoobjevení původní Gabčíkovy pistole s výrobním číslem 539 370, kterou vlastní soukromý sběratel.

Přestože se názory na tuto akci různili a stále různí, je nesporné, že odstranění Heydricha značně zvýšilo prestiž českého domácího i zahraničního odboje a vedlo k odznamenání Mnichovské dohody.

Patrik Líbal

Václav Grgurič a senohrabští rodáci v československém zahraničním vojsku na Rusi

ČÁST I.

Ve většině obcí České republiky můžeme najít na návsích pomníky padlých rodáků, kteří zemřeli nebo padli v letech I. světové války. Dnes jen velmi těžko zjistíme, kolik jich skutečně narukovalo a kde všude bojovali.

U příslušníků československého zahraničního vojska ve Francii, Itálii a v Rusku máme to štěstí, že jejich evidence se zachovala ve Vojenském historickém archivu v Praze a můžeme se tak dopátrat poznatku, kdo z rodáků Senohrab se domů vrátil z „Velké války“ jako příslušník této armády, neboli tzv. „legionář“, ač původně rukoval jako rakouský voják.

Problematika toho, kdo byl podle zákona tzv. „legionář“, příslušník zahraničního či domácího československého vojska, kdo z rodáků či domovský příslušných obyvatel Senohrab byl „legionářem“ či „dobrovolcem“, to bylo vše součástí besedy a přednášky dne 17. května 2022 právě v Senohrabech. Podle evidence ve Vojenském historickém archivu se tak přítomní posluchači od přednášejícího Mgr. Františka Trávníčka ze Spolku vojenské historie Valtice dozvěděli, že těmito rodáky v zahraniční armádě byli Josef Konvička, ročník narození 1885, o deset let mladší Josef Štěpánek, ročník narození 1895, a třetím pak byl Ladislav Zrcek, ročník narození 1896. Všichni tři byli původně vojáky rakouské armády, všichni tři padli do zajetí a stali se z nich váleční zajatci a všichni tři se později s československou zahraniční armádou vrátili jako legionáři domů do vlasti lodí z Vladivostoku. Tito tři legionáři se narodili v Senohrabech. Čtvrtým legionářem, o kterém se potvrdilo, že v Senohrabech později žil, byl Václav Grgurič, o jehož osudech bude pojednávat nová kniha z edice (ne)Zapomenutí legionářští bráskové – Šachová srdce legionářů.

Václav Grgurič. Narodil se jako nemanželské dítě v dnešním Brandýse nad Labem dne 27. února 1897. Za otce se později přihlásil a byl zapsán jako otec Josef Grgurič, původem z Chorvatska, povoláním podomní obchodník. Po ukončení povinné školní návštěvy se vyučil lakýrníkem. V červnu roku 1915 byl odveden do rakouské armády a 15. září 1915 nastoupil k c. k. pěšímu pluku 42 v Terezíně. Po absolvování výcviku v pěší a spojovací službě byl odeslán dne 16. ledna 1916 na ruskou frontu. V březnu 1916 byl lehce raněn a byl odeslán do polní nemoc-

nice ve Lvově. Díky lehkému zranění se léčil jen pár dní, do konce dubna 1916 pak pracoval jako písař v kanceláři velitelství nemocnice. Po návratu k pluku se mu v bojích u Berestečka podařilo přeběhnout do ruského zajetí. Byl odeslán do zajateckého tábora v Dárnici, kde se dne 20. srpna 1916 přihlásil do československého zahraničního vojska v Rusku. Dne 21. srpna 1916 do stavu 1. záložní rot 1. střeleckého pluku. Absolvuje tzv. „učební komandu“ neboli poddůstojnickou školu v Borispoli. O několik měsíců později, 20. listopadu 1916, byl převeden do záložního praporu a je vymazán ze seznamu 1. střeleckého pluku. Dle tvrzení v roce 1935 se s rotou účastnil výzvědné činnosti a později bitvy u Zborova, za kterou obdržel později pamětní „Zborovskou medaili“. Po tzv. „tarnopolském ústupu“ je přidělen do kanceláře velitelství 1. pluku jako písař. V listopadu 1917 je přidělen k leteckému – aviatickému oddílu čs. vojska v Kijevě, kam se dobrovolně přihlásil. Zde byl přidělen až do května 1918, kdy je převelen do štábu československých vojsk. „Ve štábu jsem se brzy uplatnil, zvláště při shonu, který nastal po převratu 27. května r. 1918, kdy bylo nutno rychle zhotovovat různé mapky, plánky, náčrt apod.“ Je zařazen do fotogrammetrického oddělení štábu armádního sboru. Od 1. února 1919 je přidělen trvale k aviatickému oddílu, vypsán od vozatajské rot 1. a má na starosti nejen překreslování map, ale také zásobovací a skladovou službu.

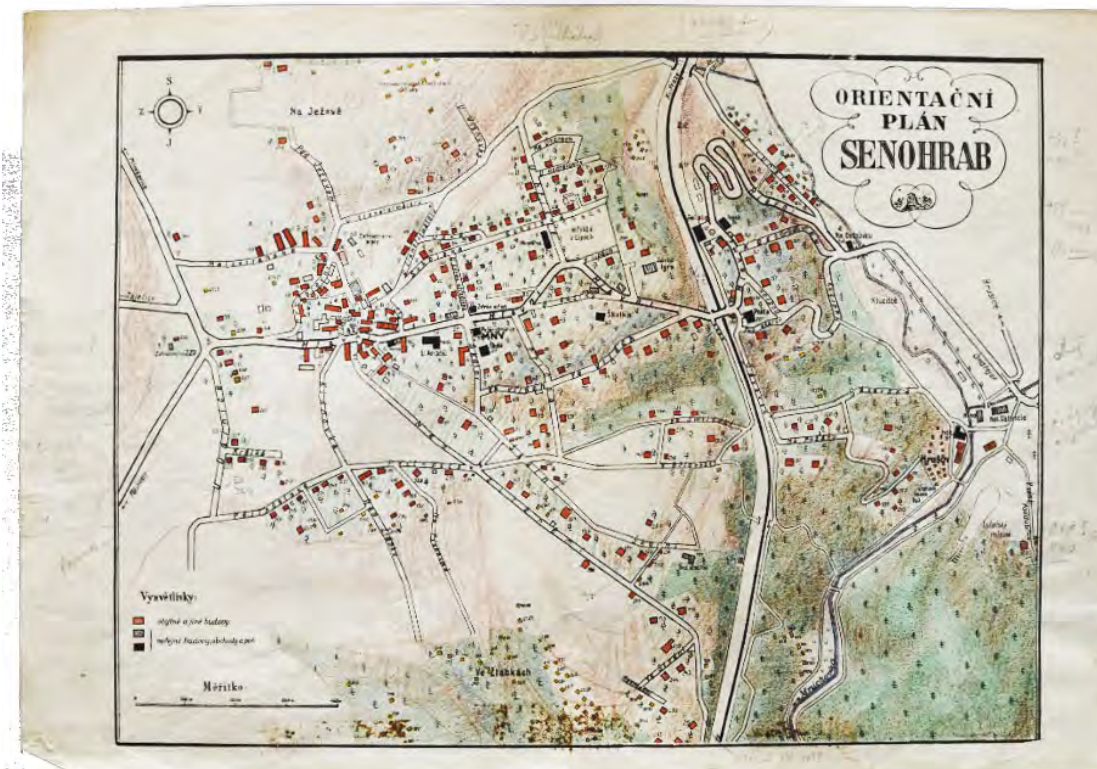
Při návratu do vlasti byl zařazen do XXIII. transportu na lodi „PRESIDENT GRANT“. Během pobytu v zajetí, ale i v československém vojsku se ve volném čase aktivně zapojuje do šachových partií s jinými válečnými zajatci, později s legionáři, v Jekatěrinburgu i s místními šachovými hráči. Po návratu do vlasti pracoval nejdříve na Ministerstvu národní obrany, V Kancelář legií, později v administraci časopisu „Legionář“. Od roku 1921 je přijat do Vojenského zeměpisného ústavu. „... ve svém oboru velmi zručný pracovník, velmi pilný a spolehlivý. Bodrý, svědomitý muž, výtečný poddůstojník, opravňuje k naději, že se stane dobrým kartografickým kreslíčem.“ Účastnil se nejdříve jako kreslíč prací u mezinárodní rozhraničovací komise československo-polské v Trsteně, a to až do roku 1925. V roce 1926 je mu udělena za legionářskou činnost Medaile vítězství a Československá revoluční medaile. V témže roce je povýšen do hodnosti štábního rotmistra kartografický kreslíč, další povýšení do hodnosti praporečnicka kartografický kreslíč se uskutečnilo dne 1. října 1934.

V roce 1933 byla jeho plastická mapa Republiky Československé o velikosti 3,5 x 1,6 m součástí Světové výstavy v Chicagu.

Na mapě pracoval tři roky po pracovní době, byl to sádrový odlitek vypracovaný podle soulepu speciálních map tehdejšího Československa včetně Podkarpatské Rusi. Stal se organizátorem a propagátorem šachové hry v armádě. Byl jedním z organizátorů, ale také hráčů armádních šachových turnajů o přebor „Svazu čs. rotmistrů“. V pozůstalosti se zachovaly dva poháry, které jako opakovaný vítěz získal do trvalého vlastnictví.

Dnem 1. května 1937 je povýšen do hodnosti poručíka zeměpisné služby. Po druhé světové válce a v rámci jeho služby až do roku 1949 byl nakonec povýšen do hodnosti kapitána zeměměřičské služby. Jestliže vojenské služební hodnocení jsou mu za předmnichovské armády pozitivní, po nástupu do armády v roce 1945 se příliš neztotožňuje se směřováním armády a je v roce 1949 pro nejasný poměr k lidové demokratickému řádu přeložen do výslužby. Stalo se tak již podruhé, poprvé v roce 1941, když po zrušení československé armády byl 11. září 1939 převeden do oboru ministerstva vnitra a dnem 1. února 1941 přeložen do výslužby. Jeho poslední služební zařazení bylo vedoucí oddělení plastických map.

V rodinném životě se dne 24. srpna 1922 v Praze oženil s Libuší Vrátnou z Třebivlic, 16. prosince 1923 se narodil syn Libor Antonín a 3. ledna 1926 Radko Eduard. Po propuštění z armády mu bylo pravděpodobně zrušeno i bydlení v podnájmu v přiděleném vojenském bytě a vystěhoval se v roce 1951 do Senohrab, kde na č. p. 66 (později na č. p. 126) získal bydlení, opět podnájem, pro sebe a svou rodinu. Nakonec zde zůstal s manželkou v podnájmu sám, syn Libor se odstěhoval na Slovensko, syn Radko v roce 1955 zemřel. Jeho pobyt v Senohrabech pro něj jako důchodce byl na jednu stranu asi šťastný, na druhou, jako bývalý – propuštěný důstojník armády, přeci jen byl v jiném postavení. V Senohrabech se dodnes zachovaly jeho mapy, které maloval, a jsou i lidé, kteří si na jeho přínos obci vzpomenu nebo mají informace od svých příbuzných z té doby: „Václav Grgurič ve vile čp. 66 bydlel se svou manželkou už před rokem 1959, kdy se tam nastěhovali manželé Čihákoví s dětmi. Bydlel ve třípokojovém bytě v prvním patře. Prý jako bývalý důstojník dostal přidělený byt na venkově kvůli zdraví. Údajně to bylo celkem obvyklé. Měli syna, který žil na Slovensku. Jeho malý syn jezdil do Senohrab k dědečkovi Václavovi na prázdniny a kamarádil se s mým tátou. Pan Grgurič byl několik let v Senohrabech velmi aktivní, pracoval pro obec, vy-

ráběl plány a mapy a také vedl šachový kroužek pro děti – klubovnu měli na nádraží.“ Velmi se přátelil s Josefem Svátkem, příslušníkem domácího vojska z roku 1918–1920, který bojoval jako příslušník Stráže svobody na Slovensku.

Václav Grgurič s manželkou se v roce 1972 vrátil zpět do Prahy. S obcí spolupracoval po celých 21 let pobytu v Senohrabech, důkazem toho jsou i dodnes používané mapy zakreslené právě Václavem Grguričem z roku 1965 a 1970. Po celou dobu i nadále hrál své oblíbené šachy. Zemřel v Praze 7. listopadu 1983. Protože přežil své syny i manželku, rodinný hrob po vypršení úhrady byl opuštěn a jen díky pátrání po jeho osudech byl určen k tzv. „adopci“, čehož se ujala právě obec Senohraby, za což jí patří velké poděkování.

Mgr. František Trávníček
Spolek vojenské historie Valtice, z. s.

Pokračování příště.

Koupadla

Kája s Alenkou sedí na břehu Sázkavy. Nohy si máčí ve vodě. Dál nesmí. Podle maminky bylo ráno ještě moc chladno a voda je studená a vůbec, Ájo, před týdnem ses konečně vylízala z anginy a už chceš zase něco chytit? „Neměl ses jí radši ptát,“ bručí Alenka nespokojeně na bratra. Kája krčí rameny.

Uprostřed řeky si malá skupinka dětí hází s míčem. Oba sourozenci toužebně vzdychají. Pak míč zaletí až Kájovi k nohám.

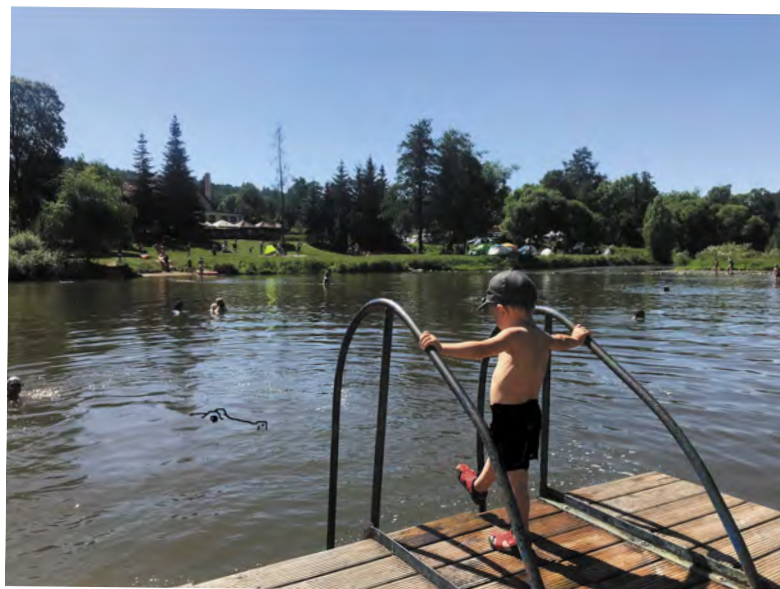
„Přihraj,“ křičí na něj děti. Kája do míče kopne. Míč jen tak malinko poskočí na hladině a zase mu šplouchne o palec. Kája kopne víc. Nešikovně a úplně nakřivo. „No teda,“ protočí oči jeho sestra, když míč popadne proud a smýkne s ním ke kameni o kus dál. Jenže Kája na Alenku vesele mrkne a vběhne do vody. Přímou k míči. „Pardon, pardon, já strašně špatně házím!“ volá spokojeně na zmáčenou skupinku uprostřed řeky a přihraje mokrý míč Alence. „Já vlastně taky,“ rozzáří se holčička a skočí rovnýma nohama do řeky.

Když se obě děti vrací domů, čeká na ně maminka u branky. Zamračí se na Alenčino mokré tričko. Potřese hlavou nad Kájovými kraťasy, ze kterých kape voda a dělá za dětmi tmavou cestičku. „Neříkala jsem náhodou, že na koupadla nesmíte?“

Kája s Alenkou vykulí oči. „Na co? Na koupadla? Na žádných koupadlech jsme teda v žádném případě nebyli!“ brání se Alenka. A Kája dodá: „Jo. Co jsou koupadla? Byli jsme akorát normálně u řeky.“

Pepíček se jde koupat. Než strčí palec do vody, ptá se plavčíka: „Prosím vás, nejsou v té vodě raci?“ „Nejsou,“ odpoví plavčík. „A nejsou v té vodě žaby?“ ptá se Pepíček dál. „Nejsou, neboj se,“ usmívá se plavčík. „A nejsou tam ani vodní hadi?“ ujišťuje se Pepíček. „Nic tam není,“ uklidňuje kloučka plavčík, „krokodýli už to všechno sežrali.“

Koupališti u Senohrab se opravdu původně říkalo koupadla. Bylo to na přelomu 19. a 20. století, tedy v době, kdy tady vznikly první říční lázně. Neznamená to ale, že předtím se tu nikdo nekoupal.

Naopak. Víme, že ještě před hradem Zlenice postaveným koncem 13. století stával na protějším kopci jiný hrádek. Už jeho obyvatelé určitě sázavskou vodu využívali. Na pití. Na praní prádla. Jako pohon pro mlýnské kolo. Co ještě? Přece koupání!

Těšíte se, až se taky konečně smočíte ve vodě? Nebo už jste letos byli? Na žhavá letní vedra si ještě počkáme, ale co kdybychom zatím naučili plavat:

Plastelína

První pokus bude jednoduchý. Potřebujete nádobu s vodou a dva kousky plastelíny. Z jednoho vytvarujete váleček, z druhého miskou. Obojí vložte do vody. Co se stalo?

Váleček jde ke dnu, zatímco plastelínová miska plave na hladině. Plastelína má větší hustotu než voda. Důležitá může být ale i průměrná hustota. Miska je tvořena nejen plastelínou, ale i vzduchem, který je uvnitř.

Pomeranč

Stejně jako s plastelínou to je i s pomerančem. Ponořte pomeranč do misky s vodou. Pomeranč plave na hladině, že? Co se stane, když jej oloupete?

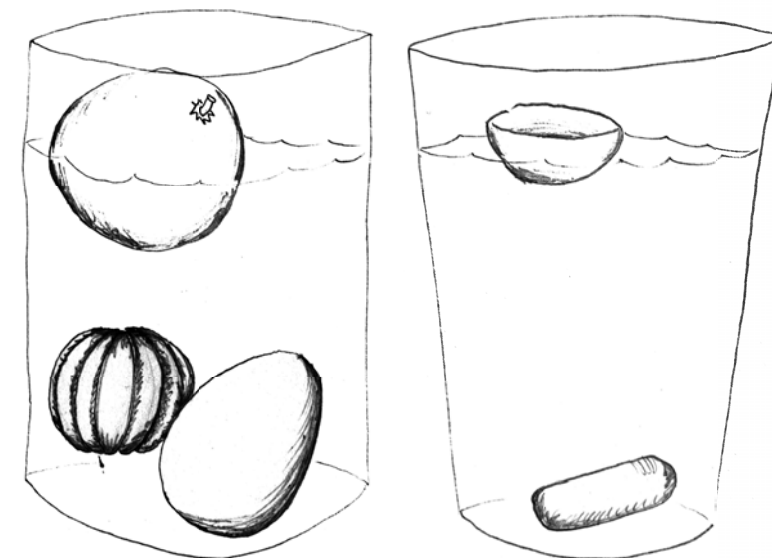
Mezi kůrou pomeranče a dužinou je vzduch a samotná kůra také obsahuje vzduchové kapsy. Plave vám i oloupaný pomeranč? Pravděpodobně v něm zbyl ještě nějaký vzduch. Zkuste jeho středem prostrčit prst a odloupnout bílé blány. Pak už určitě klesne ke dnu.

Vajíčko

Zatím jsme si zkoušeli měnit jenom hustotu plovoucího předmětu. Co když to ale uděláme s vodou? Vezměte si jednu sklenici s obyčejnou vodou, druhou sklenici s pořádně osolenou vodou a vejce. Co se

stane, když vložíte vejce do sklenice s obyčejnou vodou? A co udělá s vejcem osolená voda?

V obyčejné vodě vejce klesne ke dnu. Osolená voda má větší hustotu, takže vajíčko vytlačuje nahoru. Když si vezmete větší sklenici, můžete změny vyzkoušet přímo v ní. Naplňte ji vodou, vložte do ní vajíčko (už víme, že se usadí na dně), a pak do vody postupně přidávejte sůl. Čím víc soli v roztoku je, tím víc vejce stoupá k hladině. Aby se zase ponořilo, stačí přilít trochu neosolené vody.

Autorka textu: Noemi Cupalová
Foto a ilustrace: FvTvF

Jaro buď pozdraveno

„A bylo jaro, všechno, všecičko kvetlo...“ napsal J. Karafiát k jinak celkem tragickému konci života rodiny Broučků. B. Němcová napsala s entusiasmem „je jaro, volaly děti“. Nadechujeme se z plných plic, pardon kromě alergiků. Hýříme optimismem, opět nastávají jarní radosti se sekáním trávy a hubením plevelů.

Zdravíme se s nejbližšími sousedy, kteří zase pravidelně v pátek přijíždějí užívat jarního povětří. Po louce zase jezdí od Valencie čtyřkolka „golfka“ řízená maminkami, máme takový společný rituál, zdravíme a máváme na dálku, děti volají ahoj a říčí smíchy. Zkrátka, lidé k sobě mají na jaře blíž.

František Šusta s Českou televizí se svými lamami a kozičkami natáčeji na loukách u Velkú naučný pořad o zvířatech pro kanál Děčko. Několikrát za den s nimi chodí okolo, pokaždé se zdravíme, obdivujeme kozičky a trpělivou drezúru pana Šusty. Vždycky se ptáme, jak to jde, a on praví, že to bude bomba.

Apropó, něco o pozdravu. Přidržíme-li se encyklopedického výkladu, je především řeč o projevu přátelství a dobrých úmyslů. Při setkávání je to neposledně projev úcty a přání, aby druhý byl zdrav.

Okolo našeho plotu chodí zvláště v sobotu a v neděli mnoho turistů směrem na Baštírnu. Jsou to lidé různých věkových kategorií. Vyvinul se z toho u mne jakýsi sport spojený s pozorováním. S řadou spíše starších spoluobčanů se pozdravíme v poměru asi tak devět ku jedné z deseti kolemjdoucích, ačkoliv se neznáme a patrně se již nikdy neuvidíme, tak dojde i na úsměv. Zajímavé je, že u rodinek s malými dětmi se skóre obrací, mlčeje projdou okolo. A když už se některý z mladších rodičů odhodlá k pozdravu, učiní to jaksi s rozpaky, jako by se za pozdrav styděl. A jejich děti? Když už si všimnou, výměna pozdravů je udivuje. Existují však výjimky, s potěšením zmiňujeme asi tak třináctiletou dívku, která venčí každý den svého buldočka u nás na louce. Mládky zapomene pozdravit a při odchodu prohodí „hezky den“. Když se to stalo poprvé, zůstal jsem s ústy dokořán.

A tu autora tohoto fejetonu napadlo něco velmi znepokojivého. V tomto období okolo často putují skupinky školních tříd s učitelkami směrem k Sázavě a zase zpátky. Kolik asi dětí pozdraví? Stabilně zhruba dva žáci z dvaceti. A paní učitelky? Mlčí.

Je to jev zřídka? Bohužel ne. O to hůře, že je nezdravení pěstováno i u dětí některých sousedů. Chápeme, lidé se nezdraví, když jsou ve sporu nebo v hádce. Nezdravení používají, dejme tomu, jako nástroj pomsty. Ale ptáme se poprvé, nebyl by tedy milý pozdrav klíčem k prolomení ledu? A ptáme se podruhé, je nezdravení pro budoucnost jejich dětí zdravé?

Taktéž tu vytane vzpomínka na doby dávno minulé, když jako malý kluk chodil jsem nakupovat naproti do mlékárny. A hned při vstupu zaznělo, „Chlapečku, nezapomněl jsi pozdravit?“ V našem domě a všude, kam jsme přišli, mi moje máti kladla na srdce, abych nezapomněl na slušné vychování. Porovnejme se současnou situací. Mladá maminka s dvěma dětmi přistupuje u stánku s občerstvením k pultu a je jich tu najednou plno. A tu zaznělo: „Děti, trochu potíseji a nezapomněli jste pozdravit?“ Matka dětí se podívá po autorovi napomenutí veskrze nepřátelsky, v očích čteme směr údivu až hněvu, kdo se opovažuje kárat moje děti? Ptáte se, co bylo dál? Nic. Kromě toho, že žádný pozdrav nezazněl.

Opravdu pozdrav zmizel z výchovného arsenálu jak ve školách, tak v rodinách? Pardon, úplně ne, kdesi ve společnosti jsem zaslechl: „Toho pozdrav, nevíš, kdy ho budeš potřebovat“. Není taková volně liberální výchova na škodu budoucnosti dětí i jejich rodičů? Ale to už je v kompetenci sociologů. Proto si zopakujeme v souladu s Guthem Jarkovským: muž vždy zdraví ženu a mladší zdraví staršího. A všichni společně: jaro buď pozdraveno.

Vladimír Lukeš

květen . 2022

Kulturní akce – červen 2022

- 4. 6. 2022 · sobota · Senohraby · Baštírna**
Duha.
Začátek ve 14 hodin.
- 4. 6. 2022 · sobota · Čerčany · kino**
Poslední závod.
Začátek v 19:30 hodin.
- 4. 6. 2022 · sobota · Chocerady · fotbalové hřiště**
Den dětí.
Začátek v 15 hodin.
- 4. 6. 2022 · sobota · Mrač**
Mračské tvrzení – festival místních pěveckých sborů.
Začátek v 15 hodin.
- 4. 6. 2022 · sobota · Zámek Berchtold · letní kino**
Mimořádná událost.
Začátek v 21:30 hodin.
- 5. 6. 2022 · neděle · Senohraby · Baštírna**
Fanda Tomášek a přátelé.
Začátek ve 14 hodin.
- 8. 6. 2022 · středa · Říčany · KC Labuť**
Divadlo: Skotský syndrom – komedie.
Začátek v 19:30 hodin.
- 10. 6. 2022 · pátek · Zámek Berchtold**
Koncert: Eva Emingerová a její trio.
Začátek ve 20 hodin.
- 10. 6. 2022 · pátek · Zámek Štířín**
Koncert Pavel Šporcl – Pocta Paganinimu.
Začátek v 19:30 hodin.
- 11. 6. 2022 · sobota · Senohraby**
Senohrabské pohádkování na Vávrově palouku.
Začátek v 9 hodin.
- 11. 6. 2022 · sobota · Senohraby · Baštírna**
Blek Flek.
Začátek ve 14 hodin.
- 11. 6. 2022 · sobota · Čerčany · kino**
Mimořádná událost.
Začátek v 19:30 hodin.
- 11. 6. 2022 · sobota · Čerčany · Kulturní dům.**
Divadlo: Hexenšus.
Začátek v 20 hodin.
- 12. 6. 2022 · neděle · Mnichovice**
Mnichovická běhna aneb běh Šibeničky, Myšlín, Jidašky a okolí.
- 12. 6. 2022 · neděle · Klokočná**
Koncert: Michal Prokop, Jan Hrubý a Pavel Marcel
„Ke kořenům rocku“. V hostinci Na Klokočné.
Začátek v 18 hodin.
- 17. 6. 2022 · pátek · Zámek Berchtold**
Koncert: ABBA CZ REVIVAL.
Začátek v 20 hodin.
- 18. 6. 2022 · sobota · Senohrabská plovárna**
Festival „Love the 80's“
Začátek v 15 hodin.
- 18. 6. 2022 · sobota · Čerčany · kino**
Promlčeno.
Začátek v 19:30 hodin.
- 18., 19. 6. 2022 · sobota, neděle · Říčany · Na Jurečku**
Pavel Šporcl – koncert na vlnách hudby a naděje.
Začátek ve 21 hodin.
- 23. 6. 2022 · čtvrtek · Říčany · kino Na Fialce**
Presidentka.
Začátek v 20 hodin.
- 24. 6. 2022 · pátek · Zaječice**
Festival REVIVAL FEST Zaječice.
Začátek v 19 hodin.
- 25. 6. 2022 · sobota · Senohraby · Baštírna**
Repete.
Začátek ve 14 hodin.
- 25. 6. 2022 · sobota · Čerčany · kino**
Srdce na dlani.
Začátek v 19:30 hodin.
- 30. 6. 2022 · čtvrtek · Zámek Berchtold**
Koncert Monika Absolonová – Bez řečí.
Začátek v 20 hodin.

Jana Hanzlová

Taneční škola Blanky Vášové pořádá

Taneční

Jílové soboty od 1.10.2022

Kurz J7 - MLÁDEŽ	16:30 – 18:20 hod
Kurz J1 – začátečníci	18:30 – 20:05 hod
Kurz J3 – středně pokročilí	20:15 – 21:50 hod

Strančice neděle od 2.10.2022

Kurz S1 – začátečníci	15:15 – 16:50 hod
Kurz S2 – mírně pokročilí	17:00 – 18:35 hod
Kurz S3 – středně pokročilí	18:45 – 20:25 hod
Kurz S4 – více pokročilí	20:35 – 22:15 hod

Kamenice středy od 5.10.2022

Kurz K2 – mírně pokročilí	19:00 – 20:35 hod
Kurz K3 – středně pokročilí	20:45 – 22:15 hod

info: vasova@volny.cz, tel. 603 238 090

www.tanecni.net

Senohrabské Sovičky

LESNÍ ŠKOLKA
od 2 do 6 let

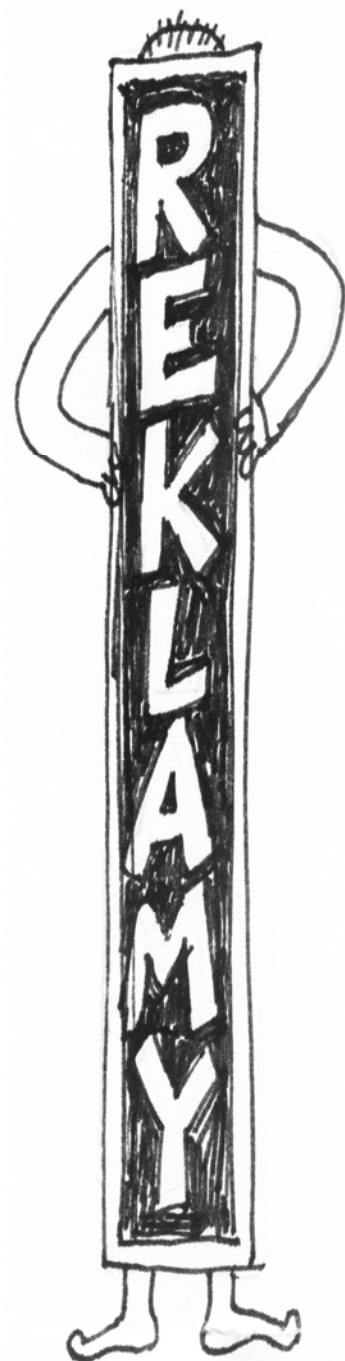

Od září hledáme nové kamarády a kamarádky

Dětství v přírodě s kamarády
Venku za každého počasí
Rodinné prostředí
Pohodová atmosféra plná dobrodružství
Milý a respektující přístup k dětem

PŘIJĎTE SE K NÁM PODÍVAT!

www.senohrabskesovicky.cz
Najdete nás na senohrabskesovicky
Na Pískovně 157, Senohraby 724 910 910 jana@senohrabskesovicky.cz

Firma GATO s.r.o.
Vidovice – Kunice

Hledá pracovníka na pozici
vrátný – správce objektu

směny celkem 14 dnů z měsíce, střídavě,
vč. dvou víkendů

Vhodné pro aktivního důchodce

Zájemci se mohou hlásit
na tel. č. 777038000
e-mail: gato@gato.cz

Dálniční oddělení Mirošovice
Hledáme nové kolegy / kolegyně!

Nabízíme: Náborový příspěvek 150.000,- Kč
Plat pokušební době min. 39.000,- Kč
6 týdnů dovolené
Zajímavá a akční práce

V případě zájmu nás kontaktujte:
tel.: 725 878 993, 702 208 806
email: krps.do.mirosovice@pcr.cz
adresa: Hlavní 199, Mirošovice

SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA - so 18. června 2022

Love THE 80's

PUNK IS DEAD
ULTRAPUNK LIVES!

ULTRAPUNK

garage
& tony ducháček

MCH BAND

NIKOLAS CHADIMA - CZECH ALTERNATIVE MUSIC

SOLEK PRO SENOHRABSKOU PLOVÁRNU
A PŘÍVOZ VÁS ZVE
DO AREÁLU ŘÍČNÍCH LÁZNÍ
SENOHRABY - POSÁZAVSKÁ 225

SOBOTA 18. ČERVNA 2022
START 15.00 HOD

VSTUP VOLNÝ
DOBROVOLNÝ PŘÍSPĚVEK
PRO MUZIKANTY VÍTÁN

VÍCE NA: WWW.PLOVARNA-SENOHRABY.CZ
FOTO: FRANTIŠEK DOSTÁL

Senohrabská beseda a TJ Sokol Senohraby pořádají:

SENOHRABSKÉ POHÁDKOVÁNÍ

2022
UZDRAVME
CELÉ
KRÁLOVSTVÍ

Kdo zachrání Sněhurku
a sedm trpaslíků,
Šípkovou Růženku,
Dvanáct měsíčků,
princezny či ježibaby?
Přijďte a pomozte nám
dát zase vše do pořádku!
Těšíme se na vás.

sobota
11/6/2022
9:00–14:00
Vávrův palouk

SENOHRABSKÁ
beseda

Po dvouletém strádání, kdy celou naši zemi zachvátil ošklivý moribundus,
povolává Král Senohrab I. všechny děti z blízkého i dalekého okolí k záchraně svého království.
Je třeba uzdravit všechny pohádky a pohádkové bytosti, které touto divnou nemocí onemocněly,
v hlavě se jim vše převrátilo a pomotalo a lék na uzdravení samy jen těžko najdou.

Bližší informace a rezervace od 23. 5. 2022 na: www.senohraby-deni.cz